

Uchwała nr
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia

w sprawie skargi na Marszałka Województwa Mazowieckiego

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566) oraz art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) – uchwala się, co następuje:

§ 1.

Skargę Pana A.A. z dnia 5 sierpnia 2024 r. na Marszałka Województwa Mazowieckiego uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu Skarżącemu.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji

/-/ Katarzyna Łęgiewicz

Uzasadnienie

Pan A.A. (dalej: „Skarżący”) w skardze z dnia 5 sierpnia 2024 r. zarzuca Marszałkowi Województwa Mazowieckiego nieprzeprowadzenie postępowania sprawdzającego i nienadanie właściwego biegu jego zawiadomieniu o przestępstwie opatrzonemu datą 20 kwietnia 2024 r.

Zgodnie z § 41b ust. 2 i 3 Statutu Województwa Mazowieckiego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 145/09 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 września 2009 r. w sprawie Statutu Województwa Mazowieckiego (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 1460), skarga została przekazana Marszałkowi Województwa, celem ustosunkowania się, a następnie wraz ze stanowiskiem Marszałka przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji (dalej: „Komisja”).

W nadesłanym stanowisku Marszałek Województwa wyjaśnia, że wobec zawiadomienia Skarżącego z dnia 20 kwietnia 2024 r. (adresowanego do Marszałka Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Kierownika Mazowieckiego Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy Oddział w Warszawie), zawierającego zarzut poświadczania nieprawdy w orzeczeniu lekarskim wydanym przez lekarza orzecznika w Mazowieckim Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy Oddział w Warszawie (dalej: „Oddział MWOMP”), podjęto wewnętrzne działania wyjaśniające z uwagi na podważenie w nim zasadności orzeczenia wydanego w Oddziale MWOMP. Dodać należy, że zawiadomienie tej samej treści Skarżący skierował jednocześnie do Ministra Zdrowia, a Departament Nadzoru i Kontroli w Ministerstwie Zdrowia przekazał je w dniu 25 kwietnia 2024 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie (dalej: „UMWM”). To spowodowało podjęcie dalszych działań przez Departament Zdrowia i Polityki Społecznej UMWM, który po uzyskaniu od Skarżącego pisemnej zgody na udostępnienie danych osobowych Dyrektorowi MWOMP, wystąpił o wyjaśnienie sprawy i udzielił Skarżącemu odpowiedzi pismem z dnia 3 czerwca 2024 r.

Według wyjaśnień otrzymanych z MWOMP w dniu 27 maja 2024 r., analiza przebiegu postępowania diagnostyczno-orzeczniczego nie wykazała uchybień merytorycznych i formalnych. W powyższych wyjaśnieniach wskazano ponadto, że w 2020 r. Skarżący był również badany w Oddziale MWOMP w trybie odwoławczym, uzyskując negatywne orzeczenie w zakresie możliwości dysponowania bronią, które skutkowało licznymi skargami, w których Skarżący żądał złożenia przeprosin za „szkody i krzywdy” wyrządzone przez „członków nielegalnej firmy lekarskiej” działającej w Oddziale MWOMP, a także sugerował zatrudnianie w MWOMP „świń stalinowsko-hitlerowskich”.

W nadesłanym stanowisku Marszałek Województwa stwierdza, że tego typu sugestie oraz niesatysfakcjonujący wynik postępowania diagnostyczno-orzeczniczego przeprowadzonego w Oddziale MWOMP, nie dowodzą jednak zasadności zarzutów sformułowanych w skardze oraz dołączonym do niej zawiadomieniu.

W ocenie Komisji brak jest podstaw do stwierdzenia zasadności skargi wniesionej przez Skarżącego.

W związku z powyższym Komisja rekomenduje Sejmikowi uznanie skargi za bezzasadną.

Sejmik Województwa Mazowieckiego po rozpatrzeniu skargi, przychylając się do stanowiska Komisji, uznaje wniesioną skargę z dnia 5 sierpnia 2024 r. na Marszałka Województwa Mazowieckiego za bezzasadną.

Jednocześnie informuje się, że zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572): „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”

Przewodnicząca Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji
/-/ Katarzyna Łęgiełowicz